

Openbaringen 3:1b

De brief 1 vraagt onderzoek en 2 maakt onderscheid

Gemeente,

Na ruim 5 ½ jaar denk ik dat dat wel klopt. Dat van de hervormde gemeente van Waarder gezegd wordt: 'Gij hebt de naam dat gij leeft'. Zo staan we ook wel een beetje bekend: als een levende gemeente. Een gemeente waar kerkelijke trouw is. Waar velen 2 keer per zondag naar de kerk gaan. Waar ook jongeren de woensdagavonddiensten bezoeken. Waar ook nieuwjaarsmorgen bijna iedereen van de zondagse kerkgangers in de kerk is. De kerkgang neemt nog ietsje toe en de avondmaalsgang is zeker ook toegenomen de laatste jaren, ook van jongeren. Waar in de kerkgang een mooie leeftijdsopbouw is: er zijn ouderen en ouders, maar zeker ook kinderen en jongeren. Er zijn heel wat kringen en verenigingen die best goed bezocht worden. Kinderclubs met veel kinderen vooral de jongste clubs op zaterdagmorgen. Financieel komt het allemaal rond. En als er een noodkreet is dan komt er vaak wel op korte termijn geld binnen. De gemeente heeft echt wel wat over voor het kerkelijk leven. En er is een goede sfeer onder elkaar, geen twistappels waardoor mensen elkaar nauwelijks aankijken, waarover het gesprek gaat zodat de preek niet ter sprake komt.

Gemeente, wat een mooie dingen! Wat zijn we daar, kerkenraad en ikzelf, dankbaar voor. En laten we er ook over waken dat er geen verslapping komt, niet bij ouderen, niet bij jongeren, en dat er geen twistappel in ons midden ineens opgeworpen wordt waar we op af schieten. Houd wat gij hebt! En daar staat Waarder ook wel een beetje om bekend. Ik denk dat dat wel klopt met de gemeente van Sardis: gij hebt de naam dat gij leeft. En ik zou er ook van harte toe willen oproepen. Diegenen die niet dit beeld vertonen. Want er zijn er ook die zondag 1 keer naar de kerk gaan. Kom, het is zo goed om 2 keer te gaan. Diegenen die woensdagavond gewoon vanzelfsprekend nooit gaan, kom het is zo goed om doordeweeks in Gods huis te zijn. Degenen die nieuwjaarsochtend standaard op bed blijven liggen, kom, je doet de Heere en jezelf zo tekort. Degenen die niet aan een kring of vereniging meedoen: kom, het verrijkt je zo als je hoort naar anderen. Kom, ga met velen van ons en doe als wij. Zodat het nog meer invulling krijgt: dat Waarder als een levende gemeente te zien is.

Ja, dat klopt wel voor Waarder: gij hebt de naam dat gij leeft. Wat de verhoogde Christus tot Sardis zegt, geldt ook ons.

Maar Hij zegt er wel iets achter. En dat is heel schokkend. En dat kan alleen de Heere Jezus zeggen. Hij weet en doorziet volkomen hoe een gemeente echt is. Dat moet een ouderling of dominee maar nooit denken

en oordelen. Maar we doen net als bij de vorige brieven: we vragen ons af: zou dat , of in hoeverre zou dat ook voor ons gelden? Ook voor hervormd Waarder in 2014. Dat bidden we nu maar met ons hart: Heere, laat me eerlijk bezien of wat U van Sardis weet, of dat ook voor ons geldt.

1 onderzoek

Want ten aanzien van Sardis zei Jezus: gij hebt de naam dat gij leeft, zo sta je bekend, zo ziet het eruit, zo oordelen mensen over u, maar gij zijt dood! Dood! Geestelijk dood. Buiten Gods Koninkrijk, vijanden van God en Zijn genade, op dit moment erfgenamen van Gods toorn en op weg naar de hel. Als je daar niet van schrikt..... Heere, zou dat van hervormd Waarder gelden? Zou dat van mij gelden?

Maar gij zijt dood! En wat is nou het verschil tussen leven en dood? Tussen levend zijn of dood zijn. Wat is het verschil? Jezus. Op de grens van leven en dood staat Hij. Gij zijt dood betekent allereerst: je staat nog steeds voor Christus. Buiten Hem. Geen kennis van Zijn Persoon en werk. Nooit gevluht en je geworpen in Zijn armen en op Zijn offer. Nooit failliet gegaan en reddeloos in jezelf je aan Jezus toevertrouwd. Dan ben je dood. Heere, ben ik dat? Zijn wij dat? Wel kerkelijk trouw, kerkganger en avondmaalganger, kringlid of verenigingslid, catechisatie of jv , wel geven aan de kerk en om de kerk, maar: vreemd aan Christus. Dood. Geen verootmoediging over de zonde, geen verwondering over vergeving, geen verlangen om de zonde te laten en God te verheerlijken. Weet je wat er misschien wel is? Een beetje trots op die naam. Die naam dat we leven. Ja, bij ons is de kerkgang ..., en bij ons zit er ook woensdagavond nog jeugd op de galerij, en bij ons..... Een dode, die trots is op de naam dat hij leeft....

Uit heel de brief blijkt dat dat te merken is. De gemeente waakt niet. Is niet dagelijks bereid. Is als de dwaze maagden. Niet berekend op Jezus' komst. Jezus' wederkomst op de wolken, Jezus' komst in je sterven. Die is buiten beeld. Dat speelt geen rol.

En anderen die af dreigen te vallen, afdwalen die gaan je niet ter harte. Die laat je maar gaan. Ja, als je bedrijf afzakt, je inkomen inzakt, je prestaties verminderen, dan is er paniek en ijver, maar als iemands godsdienst afzakt en wegebt maak je je heus niet druk om.

Kijk, in het begin leek het misschien heel wat. Leek je zeker een echte gelovige te zijn. Vaak Bijbellezen, vroeg in de kerk, trouw stille tijd houden. Je leek een levend lid van de kerk te zijn, maar: het Woord doet niks meer. Geen gesprek, geen gedachte en gebed roept het meer op. Kerk in kerk uit en daarna hoort niemand er meer iets van, denk je geen moment meer erover door, wordt je gebed er totaal niet door gevuld.

En waarom is nu juist Sardis de gemeente die zo door Jezus getypeerd wordt? Het is de enige gemeente die zo negatief beoordeeld wordt en er zo geesteloos aan toe is. En tegelijk is het ook de gemeente waar we niets lezen over vervolging. Dat was in Smyrna, Pergamus, Filadefia wel: daar waren tronen van de satan, synagoges van de duivel, lastering en verdrukking. In Sardis niet. En we lezen ook niets van dwaalleer en verleiding. Daar lezen we van in Efeze, Pergamus en Thyatira. Nikolaieten, en de lering van Bileam en die vrouw Izebel. In Sardis niet. Zou dat me elkaar te maken te kunnen hebben? Een gemeente waar geen beproeving is, want geen dwaalleer en geen vervolging, juist die gemeente is dood. Zakt weg en zinkt in omdat het geestelijk dood is. Waarder, geen vervolging, geen dwaalleer, juist geneigd om in te slapen? Dood te zijn?

Gemeente, de naam hebben te leven, maar dood zijn. Deze brief legt het in ons midden neer vanmorgen. Als een ontzaglijke mogelijkheid. Bij u, jou, mij, bij de gemeente in zijn geheel. Nou ja, in zijn geheel. We lezen even verder en dan staat er: doch gij hebt weinige namen ook te Sardis, die hun klederen niet bevlekt hebben. Dus: enige weinige. Zo is het met de gemeente van Sardis gesteld: de meesten zijn dood, enig weinige, een paar kennen het leven met de Heere. Een paar.

Dat leert ons iets heel belangrijks over de gemeente in Bijbels licht. Hoe zie je nou de gemeente? Om te beginnen: de gemeente is geen verzameling mensen zonder meer. Waarvan je alleen kunt zeggen: het zijn reizigers naar de eeuwigheid of toehoorders. Dat zijn wij wel, ook wel, maar de bijeenkomst van de gemeente is ook meer, anders. Is fundamenteel anders dan een verzameling mensen die je op de markt in Woerden met een microfoon in je hand zou toespreken. Want de samenkomst van de gemeente is in zijn kern en wezen de bijeenkomst van de verbondsgemeente. In het kader van Gods verbond en woorden.

Levend in het krachtenveld van Gods beloften en in de werkplaats van de Heilige Geest. Als je daarop let, Gods verbond, en woorden, Zijn Geest uitgestort op de gemeente, als je erop let hoe lang je al van een gemeente deel uitmaakt, ja dan mag je verwachten dat er geloof is. Dat er leven is. Dat is wel een wonder, want van nature zoeken we het niet en zijn wij in zonden ontvangen en geboren, en de verdoemenis zelf onderworpen, maar op de bodem van Zijn verbond mag je verwachten dat er geloof is, leven is. Hoe is het mogelijk, dat je niet gelooft, niet bekeerd bent als je bij de gemeente hoort, leeft in Gods verbond en onder Zijn beloften?

Maar, nu komt het, dan zeggen velen vandaag de dag: en dus moet je de gemeente zien als gelovige mensen. Want, zeker in het Nieuwe Testament wordt de gemeente zo aangesproken en gezien door

Paulus. Als de gemeente die gelooft. Daar moet je van uitgaan. En ondertussen is niet te zeggen hoeveel gemeenten al in slaap gesust zijn met zo'n prediking. Waarin verondersteld wordt dat ieder gelooft en dat het wat dat betreft wel goed zal zitten, het gaat er nu nog om dat we er ook uit leven. Hoeveel jongeren en ouderen zijn al in slaap gesust, hoeveel gemeenten ingedut onder zo'n gerieflijke, vriendelijk overkomende prediking..... daar moeten we ook in Waarder ontzettend beducht voor zijn en tegen waken. Ook toekomstige kerkenraden.

Want we lezen van de profeten in het Oude Testament gelezen, die het volk opriepen tot bekering. En zij spraken van een rest, een overblijfsel. We horen Jezus spreken in de gelijkenis van de zaaier en van het onkruid in de tarwe. En we lezen de brief aan Sardis. Hoe ziet Jezus die gemeente? Voor het merendeel dood, enige weinigen die geestelijk leven. Dus dat kan. Dat van een gemeente van 400 kerkgangers en ruim 110 avondmaalgangers er maar enige weinigen zijn die echt geloven. 15 of 10 of 5. Dat kan ook in Waarder. Dat vraagt om zelfonderzoek. Ook al is het geen voorbereidingsweek. Hoe zit het dan met mij? Heere, doorgrond gij mij en ken mijn hart.

2 onderscheid

Ben ik één van diegenen van wie Jezus zegt in deze brief: zij hebben hun klederen niet bevlekt. Namelijk, niet bevlekt met die algehele dood. Dat het aan de buitenkant heel wat lijkt, dat het in het begin ook nog wel heel wat klonk en heel wat ocriep van binnen, maar het is helemaal weg van binnen. Geestelijk dood en ten diepste nooit levend geweest. Daarmee niet bevlekt. En dat blijkt wel daaruit dat er gewaakt wordt. Gerekend wordt met de wederkomst en de dood. Bereid te zijn speelt een rol. Bereid te zijn komt keer op keer naar binnen toe. Is steeds het woord dat weer terugroept tot Christus en Zijn bloed en offer. En er is zorg over hen die afdwalen, die dreigen de gemeente en de godsdienst te verlaten. Bewogenheid met hen omdat ze dreigen verloren te gaan. Dreigen voor eeuwig buiten te moeten blijven. En dat is ten diepste vrucht van maar één ding: geloof in Christus. Christus met Zijn bloed en Geest. Christus Die schuld vergeeft en harten vernieuwt. En deze Jezus moest je hebben. Deze Jezus kon je niet meer missen. De wet overtuigde je ervan: ik heb schuld en kan niet voor God bestaan. De wet liet het zien: ik ben zondig en dat knap ik niet op, het zit van binnen, in mijzelf, mijn wezen, mijn zondige aard. Ik ga nooit naar God verlangen en Zijn eer bedoelen en de zonde haten. Daar heb ik Jezus voor nodig. Voor mijn schuld en voor mijn hart! Onwaardig in mijzelf, toch welkom bij Hem. Want om tot Hem te komen heb ik geen enkele waardigheid of aanbeveling nodig.

Bent u één van hen? Jij? Och op dit moment gaat het er dan niet om of er dat er veel of weinig zijn uit ons midden, maar of ik het ben! Of ik in Christus ben en uit Hem verootmoediging, verwondering en verlangen naar heiligheid krijg.

Dan zal ik met Jezus wandelen in witte klederen. Wit, kleur van zuiverheid, kleur van overwinning. Omdat ik in Christus het waardig ben. Kijk, om tot Jezus te komen hoef ik geen verootmoediging te hebben, geen verwondering, geen verlangen naar heiligheid. Om in de hemel te komen moet ik verootmoediging hebben, moet ik verwondering hebben, moet ik verlangen naar heiligheid hebben. Vanuit Christus, dan ben ik het waardig in Hem. Om in te gaan en te wandelen met Hem voor eeuwig. Want geschreven in het boek des levens. En Jezus zal Mij belijden voor Zijn en Mijn Vader. Zalig wie bij die weinigen in Sardis hoort.

Maar wie er niet bij hoort..... Het gros van de gemeente van Sardis. En wie zal zeggen hoevelen in Waarder? Daar zegt Jezus tegen. "Wees wakende" Of: "Wordt wakende" "Ontwaak". Daar zit als je eerst hoort iets vreemds is, iets nutteloos, iets volslagen vergeefs. Want Jezus had toch gezegd: gij zijt dood. En het alleraangrijpendste is: iemand die dood is, die wordt niet wakker. Die ontwaakt niet meer. Als geliefden nog zouden willen roepen of iets zeggen, dat kan niet meer. Een dode staat niet meer op als er gezegd wordt: wakker worden. Die hoort niet meer. Een geestelijk dode hoort Gods stem niet, is doof, blind en ook nog vijandig. Wil niet horen. Wil blijven in de zonde en in de geestelijke dood. Dus je kunt roepen wat je wilt, maar dat zal vergeefs zijn. Doden horen niet.

Maar nu heeft Jezus Zich in deze brief ook voorgesteld. Net als in alle andere brieven. En dat was nooit toevallig. Dat stond steeds in verband met hoe het in die gemeente was. Dat geldt in Sardis zeker. Want hier heeft Jezus Zichzelf voorgesteld als: Die de zeven Geesten Gods heeft". Jezus heeft de zeven Geesten Gods. Dat is de benaming voor de Heilige Geest in Zijn volheid. En deze Geest heeft Jezus. Heeft Hij verworven. Met Zijn gehoorzaamheid tot in de dood. Met Zijn lijden en sterven en nederdaling ter hel. Met Zijn dragen van vloek en straf. Met Zijn vervullen van de wet. Met Zijn gerechtigheid. Heeft Jezus de Heilige Geest verdiend. Verdient om uit te delen. Om ter beschikking te stellen. Deze Geest Die Heere is levend maakt. Levend maakt. Precies wat doden nodig hebben. De levendmakende Geest. Daarom kan er staan: en doden zullen horen de stem van de levende God en die ze gehoord hebben zullen leven! Zeven geesten Gods. Er wordt wel verzen naar Jesaja 11;2 waar de Geest genoemd wordt met 7 namen. De Geest des Heeren, Die de Geest der wijsheid is en der verstand, de Geest der raad en sterkte, de Geest der kennis en vreze des HEEREN. Dat werkt en geeft Hij. Wijsheid

aan dwazen. Verstand/inzicht aan blinden. Raad aan verlorenen, sterkte aan zwakken. Kennis aan doden, vreze des Heeren aan goddelozen. Kortom: leven aan doden. Wie is blind, dwaas, verloren, zwak, dood en goddeloos? Hier is uw Heiland. Die de 7 Geesten Gods heeft. Die levend maakt. Wie u ook bent, hoe jij ook bent: Hij doet het!

Door Zijn Woord! Ontwaak. Dat is een brandalarm. En geen loos alarm. Want wie geestelijk dood is als iemand die slaapt in een huis waar brand is. En de lucht komt naar boven toe en bedwelmd. En als het nog langer duurt dan komen de vlammen naar boven toe en iemand verbrand. Die geestelijk dood is raakt hoe langer hoe meer bedwelmd, overall aan gewend en afgestompt. En als er niets verandert zullen de vlammen van Gods toorn, het vuur van de hel je overheersen. Zo staat het ervoor!

Ontwaak! Het brandalarm gaat af, anders komt het vuur bij u, van de eeuwige vloek en overvalt u in uw slaap. Ontwaak gij die slaapt en staop uit de doden. Bent u ontwaakt? Dat is een uitdrukking van de puriteinen: ontwaakte zondaren. Wakker geworden, iets gezien van hoe je toestand is, waar het heengaat en hoe je ervoor staat. De brand komt op je levenshuis af. Ontwaakt. Ik lijk te leven, maar ben dood. Zonder Christus. Zonder verootmoediging, verwondering en verlangen naar heiligheid. Ontwaken. Zien hoe je ervoor staat. In een levenshuis dat op instorten staat, waar het vuur van Gods gericht op nadert. Ontwaakt! Bent u het? Ooit in je leven, ontwaakt? Wakker geworden?! Ben je dan gered? Nee, ontwaakt zondaren zijn nog geen geredde zondaren. Het gaat erom: waar brengt het ons? Wie ontwaakt in zijn huis blijft die verbrand ook, wie het vuur tegemoet loopt ook, wie in houten schuurtje gaat schuilen ook. Waar breng het ons? Daar is de Schuilplaats: Christus. Grote en vele zondaren zijn bij Hem welkom.

Wordt wakend, en blijf wakend. Dat geldt ook de gelovigen. Waakt elke dag. Weest bereid. Bereid om te sterven en bereid voor de wederkomst. Blijf daaraan denken, en zorg elke dag daarop voorbereid te zijn. En versterk het overige. Als er dreigen af te haken, weg te glijden, weggetrokken te worden, gaat het u niet aan? Vermaan, spreek aan, spoor aan, laat merken dat dat verschrikkelijk is, losraken van de gemeente, van het Woord.

Daarom: ontwaak gij die slaapt. De wekker, het brandalarm. Maar: kan dat dan: opstaan uit de doden, uit je geestelijke dood. Uit de gevangenschap en regime van satan. Kan een slaper wel horen? Kan een dode wel opstaan? Weet u wat het wonder is? U moet u niet afvragen wat kan ik met dat Woord doen? Want dat is niet veel, dat is niks. Maar wat kan Hij met dat Woord doen. En dat is veel, ja alles. Want het zal geschieden dat doden zullen horen de stem van de Zoon van God en die

ze gehoor hebben zullen leven. Dat doet Hij ermee! Hij maakt er doden mee levend. Hij laat er slapenden door ontwaken. Dat doet Hij ermee. Dat je niet meer kunt blijven slapen, kunt doorleven. Geef je over aan Hem die het zegt. Heere Jezus, doet U er Uw werk mee in mijn leven. U maakt doden levend, slapenden wakker. Aan U lever ik mij uit. Want U maakt doden levend.

En zo niet: dan kom Ik als een dief in de nacht. Onverwacht. En Ik vind u onbereid. Als een dief neem Ik mee wat u leek te hebben aan mooie glans aan de buitenkant. En u staat voor God onverzoend, onbedekt, ongeheiligd. Gaat weg van Mij gij die de ongerechtigheid werkt.

Gemeente, de brief aan Sardis. Daarin haalt Jezus van ons af wat schijn is, wat leven lijkt. En blijft er dan iets over? Zit er achter ons vormen een hart dat leeft?

Amen